

Đấu Tranh Giành Lại Công Lý

Tác giả: Cổ Tấn Tinh Châu.

Nguồn ảnh: báo Người Việt.

“Sống là tranh đấu”, đấu tranh cho chính mình, cho gia đình, đấu tranh cho dân tộc và cho đất nước. Có đấu tranh thì chân lý mới sáng tỏ, điều kiện mới được phát triển. Đấu tranh cho một tương lai tươi sáng của đất nước Việt Nam là bổn phận và trách nhiệm của những người mang dòng máu Việt Nam.

Mặt trận đấu tranh của chúng ta có hai kẻ thù: giặc nội xâm và giặc ngoại xâm. Hai bọn giặc này đang liên kết với nhau để củng cố quyền lực và làm giàu.

Chúng ta quy tụ với nhau không chỉ để lên án những hành động côn đồ, tàn ác của bọn CSVN đàn áp đồng bào bên nhà. Cũng không phải chỉ để đấu tranh đòi lại người bị bắt trái phép, đòi lại tài sản, đất đai và nhà cửa đã bị chiếm đoạt..., mà chúng ta đấu tranh để giành lại nền công lý tối cần cho dân tộc VN đã bị bọn CS cướp mất mấy chục năm qua. Chúng ta đến với nhau vì sự tự do của dân tộc, đến với nhau vì sự tồn vong của đất nước. Chúng ta muốn luật pháp phải được tôn trọng, công lý và công bằng xã hội phải được bảo đảm.

Xã hội VN ngày nay là một xã hội được xây dựng bởi lòng thù hận, kích động bạo lực để cướp đất, cướp nhà, cướp của cải, đập phá cơ sở thờ phượng dưới sự bảo vệ của nhà nước CS. Phật Giáo, Thiên Chúa Giáo, Tin Lành, Cao Đài và Hòa Hảo đều phải bị chung hoàn cảnh thảm thương như nhau. Ngoài bọn Cộng Sản, tất cả những người khác đều là nô lệ, là công cụ sai khiến, nếu không thì bị ghép tội “phản động”, tội muốn lật đổ Nhà Nước. Đây là lý do tại sao xã hội Việt Nam đã chìm sâu vào sự băng hoại toàn diện.

Bây giờ, nơi mà chúng ta ngỡ là quê hương đất nước của mình, thật ra nơi đó đã bị bọn lãnh đạo Cộng Sản Việt Nam bán đứng cho Trung Cộng. Cái thời đại thượng tôn luật pháp mà chúng ta đã sống, nay biến thành thời đại cướp giật, dối trá, tham nhũng và

khủng bố. Không còn ai cảm thấy an toàn, bởi không bao giờ có luật pháp dưới chế độ của bọn CSVN.

Nền tư pháp của Việt Nam là truy tố hay không, kết án ở mức nào lại còn tùy thích. Cơ quan chấp pháp thường đứng về phe có tiền để biến người không tiền thành kẻ có tội. Đây là một xã hội băng hoại đầy những bất an, chẳng biết đường nào mà đi.

Tòa án thì do những kẻ cướp ngôi xử người bị cướp, người yêu nước chống xâm lăng. Phiên tòa không một nhân chứng, không vật chứng, luật sư bị đuổi ra ngoài, các thẩm phán VN chỉ là những con rối, không có kiến thức luật pháp, chỉ biết đi theo định hướng hoang đường, có khác gì con ngựa bị bịt mắt để kéo xe? Không chỉ như vậy, đảng cs còn đặt mình cao hơn luật pháp, không cần biết đến công lý làm cho pháp luật mất tính thiêng liêng. Để duy trì quyền cai trị độc tôn bọn lãnh đạo cs không từ bất kỳ thủ đoạn bẩn thỉu nào.

Từ môi trường tử tế, trong lành của Miền Nam Việt Nam đến sau ngày 30 tháng 04 năm 1975 đã trở thành một xã hội hỗn loạn, những con người của ngày xưa trở thành vô cảm, lừa dối, gian trá, đập lên nhau mà sống một cuộc đời ích kỷ cho riêng mình, mà không thấy đó là bất nhân và vô loại. Xã hội này đã mất hết ý thức về các giá trị làm người, mất hết ý thức về nhân đạo, ý thức về công lý, lẽ phải? Bọn cộng sản đã đem vào Miền Nam Việt nam cái y đạo mà theo đó hàng trăm bệnh nhân từ Quân y viện Cộng Hoà bị đuổi ra ngoài đường để vất vương chờ chết.

Những người Việt Nam biểu tình đòi công lý bị công an đàn áp dữ dội, người dân đứng nhìn như họ là người ngoại quốc. Một nhóm nhỏ bị tấn công, bị bắt, bị hù dọa và sau đó liên tục bị sách nhiễu. Xã hội ung dung và coi như không có việc gì xảy ra.

Người cộng sản đã làm đảo lộn tôn ti trật tự thầy trò và hủy hoại nền giáo dục đảng hoàng của Miền Nam Việt Nam. Học giả mà có bằng, rút ruột công trình, chạy dự án, đấu thầu ma, gia đình trị, bao thơ... Điểm thi không nằm trong hệ thống đánh giá của người cộng sản. Họ có hệ thống riêng. Hệ thống tuyển chọn của họ là chủ nghĩa lý lịch. (Một Bác sĩ ôm chầm người thầy cũ dạy y học cho mình và nói: “Nếu hôm đó, thầy trò mình nhận nhau, tay bắt mặt mừng thì có thể, người nhà thầy...chết! Nếu kíp mổ nhận thấy họ đang phải thức ba tiếng đồng hồ giữa đêm khuya để mổ một ca không – phong – bì thì chất lượng chuyên môn, các biện pháp hỗ trợ sẽ chạy theo kiểu không – phong – bì thầy ạ).

Một bài báo gần đây lên tiếng chỉ trích việc 11 trong số 12 nhân tài đoạt giải Olympia đã du học nước ngoài và không muốn quay về nước. Họ đang sống trên một nước có sự thăng tiến nghề nghiệp và tự do, có ai muốn trở về nước để trở thành con vật kéo xe nếu không nằm trong hệ thống?

Xã hội suy đồi này nếu không được thay đổi thì một thời gian nữa sẽ ra sao? Nhiều người lương thiện đã chết hết rồi, chỉ rất ít người lương thiện sống sót, đa số còn lại là những người lưu manh, cướp giựt, lườm gạt nhau. Đây là nỗi kinh hoàng của mọi

người dân trong nước. Khi mà đa số đồng bào đều im lặng, cúi đầu, xa lánh, khuất phục trước độc tài, trước cường đoạt, trước dối trá, xảo quyệt, trước khủng bố, trước tham lam trá trở thì làm sao mà đất nước không suy đồi, tan vỡ.

Chúng ta phải lên tiếng vì danh dự và trách nhiệm không phải chỉ là của riêng chúng ta mà vì lòng yêu nước của cả dân tộc đang bị chà đạp. Sự im lặng trước bất công của xã hội, trước áp bức của cường quyền, nhất là trước các sự kiện có liên quan đến tồn vong của đất nước cũng đồng nghĩa là chúng ta đã chấp nhận thứ quyền lực độc tôn, độc tài mà đảng cộng sản Việt Nam đang áp đặt lên đầu dân tộc.

Chúng ta không muốn đồng lõa với tội ác, chúng ta muốn có một chút lòng với quê hương đất nước. Khao khát Công lý không phải chỉ là nhu cầu cá nhân mà còn là việc cần thiết cho sự tồn vong của cả xã hội. Chỉ có sức mạnh của sự tự do và công lý của con người mới có khả năng diệt kẻ nội thù và đuổi bọn ngoại xâm. Không có gì ngăn cản được Công Lý, dù không có luật sư Công Lý vẫn đào sâu vào sự thật để phơi bày cái giả, cái xấu cái sai. Chúng ta những người yêu chuộng Công Lý cùng chia sẻ, cảm thông và ủng hộ hành động của đồng bào trong nước. Tôi tin rằng chúng ta sẽ luôn đứng bên đồng bào trong nước để yểm trợ và góp sức đấu tranh cho Công Lý. Những tù nhân trong nước chỉ đòi hỏi một điều, là họ không bị cô đơn, không bị lãng quên; khi họ không còn quyền được nói; chúng ta sẽ nói thay họ.

Điều quan trọng là áp lực của bên ngoài, lên tiếng và đòi hỏi nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam tôn trọng công lý. Điều này giúp sức cho những người ở Việt Nam, đang đấu tranh cho công lý trong nước. Người Việt hải ngoại hãy đoàn kết thành một lực lượng chính trị để ảnh hưởng đến các vị Dân cử và Chính phủ các nước nơi mình cư trú. Chúng ta cần sẵn sàng để chu toàn công tác quốc tế vận ở mức rộng và lớn nhằm yểm trợ cho đồng bào trong nước.

Trong công cuộc xây dựng dân chủ và công lý, chúng ta phải là những người tôn trọng và đấu tranh cho những giá trị thật, chứ không phải là những giá trị được thổi phồng bởi số đông. Chúng ta phải khắc phục những mâu thuẫn nội tại để tạo ra niềm tự hào chung, lợi ích chung, đó là nguồn gốc của sức mạnh giúp chúng ta vượt qua bao thách thức trước mắt.

Chúng ta rồi cũng hiểu ra là: trở ngại, khó khăn của các tổ chức là hậu quả tất yếu của việc từ chối sự đóng góp của bản thân, hay ngăn cản sự đóng góp của người khác cho tập thể. Mọi người trong chúng ta đều hiểu rõ việc mình làm, đều mang trong lòng nỗi ước mong để có thêm những người tiến lên cùng nhau góp sức cho công cuộc đấu tranh chung. Đừng chỉ vỗ tay người chống cộng hoặc nói những lời cao đạo, chúng ta hãy tham gia, yểm trợ và giúp đỡ những người này.

Tôi tin rằng lương tri và các giá trị còn ở trong tim mà chúng ta gìn giữ để xây dựng một cái gì đó cho chính nghĩa và cho các giá trị tốt đẹp hơn.

Ai cũng biết, đấu tranh không phải là con đường bằng phẳng, đi dễ và đến cũng dễ. Vì vậy, khi bị thử thách, chúng ta nhứt quyết không bỏ lỡ hành trình, không lui bước, phải tiếp tục giành lấy sự việc và trách nhiệm để giao nó lại cho thế hệ tương lai.

Chúng ta chưa từng quên và sẽ không bao giờ quên đi lịch sử hào hùng của dân tộc, và niềm tự hào là người Việt Nam. Làm sao chúng ta dám quên những hy sinh của thế hệ trước đã dành cho chúng ta!

Không còn lựa chọn nào khác hơn là chúng ta hãy cùng đứng lên, xác lập lại quyền của người dân để giành lại những gì đã bị CS tước đoạt trong những thập niên qua cho đất nước.

Hôm nay đây, những chiến sĩ năm xưa vẫn tiếp tục cuộc chiến không vũ trang để cùng nhau đòi lại Tự Do – Dân chủ và Công Lý cho Tổ Quốc. Đã không chấp nhận trở thành nạn nhân của chế độ cộng sản, vậy thì hãy dũng cảm đứng lên cùng tiến bước trên con đường đổi thay để viết tiếp những trang sử hào hùng trong công cuộc giành lại tự do, dân chủ và công lý cho dân tộc Việt Nam.

Tác giả: Ông Cổ Tấn Tinh Châu là người đã từng tham gia trận đánh giữa Thủy quân Lục chiến VNCH với Trung Cộng, hồi tháng 1-1959, cấp bậc Đại úy. Năm 1963, ông Cổ Tấn Tinh Châu là Tiểu Đoàn trưởng TĐ.2/TQLC và sau này là Thiếu tá phụ tá CHT trưởng Võ Bị Quốc gia VN. Cấp bậc cuối cùng của ông trước ngày 30-4-1975 là Đại tá Thủy quân Lục chiến. Mời xem clip phỏng vấn ông Cổ Tấn Tinh Châu về trận đánh Hoàng Sa đầu năm 1959:

Nguồn: [anh ba sàm](#)

Nguồn: https://nguyentin.tripod.com/dt_cotantinhchau.htm

www.vietnamvanhien.org

